април2019
брой 2

НОВИНАРНИК 9.2

ТЕМА НА БРОЯ:
ПРИЯТЕЛСТВОТО

„Човек не бива и не може да живее само за себе си.“ Д. Талев

ПРИЯТЕЛСТВО

Приятелството означава междуличностна връзка, която се изразява в поведението на сътрудничество и подкрепа, взаимно разбиране, уважение и привличане, както и прояви на помощ в случаи на нужда или криза. Приятелите са хора, които взаимно се радват на компанията си и проявяват лоялност един към друг, често до степен на алтруизъм. Обикновено споделят сходни вкусове и вършат заедно дейности, които са им приятни, помагат си в трудни моменти, обменят съвети и си връщат един на друг жестовете. За някои хора приятелството означава и просто доверие, че другият няма да ти навреди. Ценностите, които човек открива в приятелствата си с други хора, често са резултат от това, което те демонстрират като редовно поведение.

Какво е приятелят?

-Това е една душа, живееща в две тела.

Какво е приятелството?

-То е поведение, при което един човек желае най-доброто за друг.

-То е честност, например в ситуации, когато е трудно истината да бъде изречена без да нарани чувствата.

- То е взаимно разбирателство.

Автори: Теодора и Елена от 6 „А“ клас

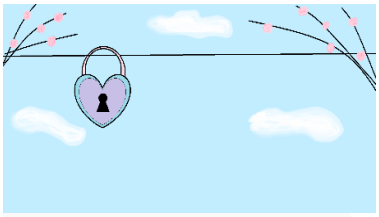

Автори: Габриела и Йоанна 5 „А“ клас

Приятелствата с главно „П“

Селена Гомес разкри в социалната мрежа, че е претърпяла успешна трансплантация на бъбрек.

Донор на певицата е станала нейната приятелка Франсия Райса.

Селена споделя:

“Напълно съм наясно, че някои от моите фенове са забелязали, че изчезнах през част от лятото и питаха защо не популяризирам новата си музика, с която съм изключително горда. Всъщност разбрах, че се нуждая от трансплантация на бъбрек, заради болестта ми лупус и трябваше да се възстановявам.”

И Вие можете да превърнете малкото приятелство в голямо! Дори с малък жест!

Автори: Камелия, Ина и Антония 5 „Б” клас

Мисли за приятелството

„Приятел е този, който знае всичко за теб и въпреки това те обича!“ Уилям Шекспир

„Не забравяй, че никой не може да се провали, когато има до себе си приятели!“

„Бих предпочел да вървя с приятел в тъмното, отколкото сам в светлина!“ Хелън Келър

Нашият патрон Димитър Талев

Димитър Талев *е роден в град Прилеп, Македония, на 1 септември 1898 година. Расте в*

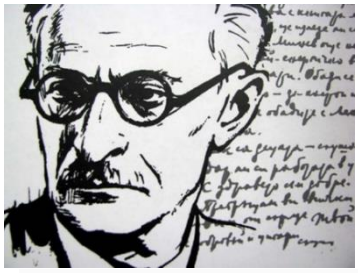

семейството на майстор железар и ковач. Негов брат е революционерът от ВМОРО ***Георги Талев****. На 9 г. остава без баща. Балканската война, Междусъюзническата война и Първата световна война определят безсистемното му образование; учи с прекъсвания в Прилеп, Солун, Скопие, Стара Загора; завършва гимназия в Битоля през 1920 г. След гимназията* ***Талев*** *посещава лекции в чужбина по медицина и по философия. Следва по 1 семестър в Загреб и Виена през 1920–1921 г. Изучава и завършва българска филология в Софийския университет през 1925 г.*

Талев *не е бил много религиозен, но е споделял напълно моралните принципи на християнството.*

През 1927 е привлечен като коректор във в. „Македония“.През 1929г. поема поста редактор, а на следващата година става главен редактор. ***Димитър Талев*** *става сътрудник към вестник „Зора” -*

най-авторитетният вестник по това време, вестникът на интелигенцията.
Обявен е за националист и е изключен от Съюза на българските писатели.
През октомври 1944г. е арестуван без официално обвинение, без съд и присъда, с упреци за „прояви на великобългарски шовинизъм“.
Задържан е в Софийския централен затвор ,след това е изпратен в „трудово-изправително селище“ в Бобовдол . През октомври 1947г. **Талев** отново е арестуван .
Здравословното състояние на **Талев** се влошава и той получава тежка язва. Въпреки това той е въдворен на работа в мина Перник, рудник „Куциян“ (1948). Там **Талев** е трябвало да се храни с варени кочани зеле без никаква мазнина. В тежките условия е щял да загине, ако не са го спасили съпругата му и сълагерниците/анархиста Христо Колев Йорданов-големия/.
След 1948г. семейството му е изселено от София в Луковит.
В края на 50-те и началото на 60-те години **Талев** е реабилитиран напълно.Той се посвещава на свободна писателска практика. Преодоляно е и враждебното отношение от страна на властта. **Талев** е отличен със званията „Заслужил деятел на културата”, „Народен деятел на културата”, става лауреат на Димитровска награда за 1959 г. Избран е дори за народен представител в V-то (31-то) Народно събрание през 1966 г. Умира на 20 октомври 1966 г. в София.

Творчество

Талев е преведен на над 20 езика.
През 1917 г. е първата му публикация - разказа "Очакване" във вестник "Родина".
1925 г. издава първата си самостоятелна книга "Сълзите на мама" - приказки.
Първото му голямо начинание - трилогията "Усилни години" 1928 - 1930 г. **("В дрезгавината на утрото", "Подем", "Илинден")** е смел опит на младия автор да създаде епическо романово повествуване за прелюдията, кулминацията и поражението на Илинденско-Преображенското въстание (1903), озарило с пожарите си детството му, породило в младостта убеждението, че "трябва да напише нещо голямо за Македония".
Тетралогията - "Железният светилник"1952 г., **"Преспанските камбани"**1954 г., **"Илинден"**1953 г. **и "Гласовете ви чувам"** е първият и уникален по обхват и дълбочина в българската литература романов епос за подготовката, зенита и епилога на Илинденско-Преображенското въстание, изобразено като исторически закономерен, неизбежен етап от многостепенния процес на разгръщане на Българското национално възраждане и национално-демократична революция.

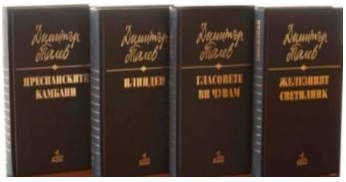

Исторически романи - Димитър Талев създава епос за края на Първото българско царство - **„Самуил“ 1958 г.(„Щитове каменни“, „Пепеляшка и царският син“ и „Погибел“).**
Създава разкази с битово-психологическа патриархална тематика, включени в книгите "Златният ключ", "Старата къща" и "Завръщане".

Патрон е на нашето училище от 11 февруари 1967 г.

Церемония по освещаване на училищни знамена

На 03 април 2019 г. на площад „Св. Александър Невски“ се проведе тържествена церемония по освещаване на училищните знамена във връзка с отбелязване на 140 години от обявяването на София за столица на Княжество България.

В тържествената церемония се включиха 140 столични училища, чиито знамена бяха осветени лично от Негово преосвещенство епископ Поликарп. На 11 столични училища бяха връчени нови училищни знамена лично от кмета на Столична община Йорданка Фандъкова и от министъра на образованието и науката Красимир Вълчев.

април2019
брой 2

НОВИНАРНИК 9.2

Тормозът в училище

Всеки ученик идва на училище, за да се учи на нови знания. Децата, които са тормозени спират да искат да ходят на училище. Много ученици дразнят и тормозят по-слабите от тях. На никой няма да му е приятно да бъде тормозен физически или психически. Точно в училище трябва да се **сприятеляваме** с хората, а не обратното.

Истината е, че всички имаме еднакви права и никой не заслужава да бъде мачкан от съучениците си.

Тормозът винаги присъства и ние трябва да го спрем. Помагайте на тормозените да се справят със ситуациите, защото в училище всеки трябва да се чувства защитен.

Намерете общи неща между вас и „различния“.Ако не можете да създадете приятелство с някой човек, го попитайте за причината да не сте приятели.

Когато станете приятели ще откриете колко е забавно да сте заедно. Ще се чувствате сякаш се познавате от цяла вечност и ще има кой да Ви пази гърба.

Написано от Ина и Ани

Празничен календар

Лазаровден

Лазаровден е християнски празник, който носи името на Свети Лазар. Името Лазар е символ на здраве и дълголетие. Лазар е бил приятел на Исус Христос. Когато умира, четири дни след неговата смърт той е възкресен. Бог казва „Лазаре, излез вън!“, и съживява Лазар, който излиза от гробницата си. Лазаровден се празнува на осмия ден преди Великден. Лазаровден се пада всяка година на различна дата, но винаги в събота. На този ден се изпълнява обичаят Лазаруване. Младите жени, наречени „лазарки“, берат цветя за венците,които ще оплетат за празника Цветница (на следващия ден).

Момите са пременени в традиционни фолклорни носии. Те обикалят къщите на селото, пеят обредни лазарски песни и благославят за здраве, щастие и берекет. Стопанинът на дома ги дарява с яйца, пари, плодове и дребни подаръци.

Празникът носи пролетно настроение и се очаква с нетърпение както от участничките, така и от жителите и гостите на селата и градовете.

Цветница

Цветница е подвижен християнски, религиозен и народен празник, който се празнува както в православната, така и в католическата и протестантската църква една седмица преди Великден, в неделята след Лазаровден. Нарича се още Връбница, Цветна неделя, Вая (Вайя), Куклинден или (в западните църкви) Палмова неделя. Пада се в шестата неделя на Великия пост. През 2019 г. Цветница е на 21 април.

Имени дни

Имен ден празнуват всички, които носят имена, произлизащи от названия на растения:

•Аблен(а) („аблена“ означава планински божур[2]; от името Аблена произлиза името Албен, Аглика, Ахинора (означава дъх на теменуга); името създава Николай Райнов за описание на свой персонаж (царица Ахинора, съпруга на хан Аспарух) в книгата си „Видения от древна България“

•Бегония, Белян(а), Билян(а), Божур(а), Босилка, Босилко

•Венета, Венелин(а), Венец, Венцислав, Вероника, Виола, Виолета, Върба, Върбан(а), Върбин(ка)

•Габър, Габрина (от „габър“), Гергин(а), Гроздан(к)а

•Далия, Дафина, Делян(а), Детелин(а), Дилян(а), Дренка

•Ели (от „ела“), Елица, Енчо, Еньо (от „еньовче“)

•Жасмин(а)

•Здравец, Здравка, Здравко, Зюмбюл(а)

•Ива (име на върба), Иглика

•Кала, Калин, Калина (име), Калия, Камелия, Карамфил(к)а, Китка

•Лало, Лалка, Латин(ка), Лиана, Лила, Лили, Лилия, Лилян(а), Лоза(н), Люляна

•Магнолия, Малин(а), Маргарит(а), Минзухар(а), Мирта, Момина (от „момина сълза“)
•Нева, Невен(а), Невян(а), Незабравка
•Орхидея
•Петуния
•Рали, Ралица, Ренета (от латински – „преродена“), Роза, Розалин(а), Розан(а), Роксана, Росен, Росица, Росна, Ружа
•Синчец, Сиян(а), Смилян(а), Смирна, Стефани(я) (от гръцки – „венец“)
•Теменуга, Теменужка, Трендафил(ка)
•Фидан(ка)
•Цвета, Цветан(а), Цветанка, Цвете, Цветелин(а), Цветин(а), Цветка, Цветомир(а), Цветослав(а), Цвятко
•Явор(а), Ясен(а), Ясмин(а

На този ден християнската църква празнува влизането на Иисус Христос в Йерусалим в дните преди еврейската Пасха. Според новозаветните евангелия, Христос пристига в града, яздейки магаре, а вярващите го посрещат, като разстилат пред него дрехите си и маслинови клонки.

След като възкресил престоялия четири дни в гроба Лазар, брат на сестрите Марта и Мария, Иисус Христос тръгнал за Йерусалим.
Когато наближил града с придружаващите го ученици и стигнали до Витфагия, той пратил двама от тях да отидат в селото и да му доведат вързаната в началото на селото ослица и малкото ѝ, а ако някой ги попита защо правят това, да кажат, че е потребно на Господ.
Като разбрали, че ослицата е за Христос, никой не им попречил. Той я възседнал и така влязъл тържествено в Йерусалим. Вестта за възкресението на Лазар вече го изпреварила и хиляден народ тръгнал към Витания, за да го посрещне. Народът, виждайки в Иисус Христос Спасителя, възторжено размахвал палмови клонки и хвърлял цветя пред нозете му. Всички пеели: „Осанна! Благословен Идещият в име Господне, Царят Израилев“. Фарисеите пък наредили на Христос да забрани на народа да ликува, на което Той отвърнал: „Казвам ви, че ако тия млъкнат, то камъните ще извикат“. Шествието продължило и от височината на Елеонското възвишение до Храма. Христос изгонил оттам събралите се в двора му селяни и купувачи на разни стоки и извършил множество изцерения на болни и недъгави хора.
На този ден в църквата се отслужва молитва и се благославят върбови клонки. Те се раздават на вярващите и всеки ги отнася до дома си за здраве. Окичват с върбови клонки портите и се сплита венче от осветената в църквата върба. Върбовите клонки символизират палмовите, с които е бил посрещнат в Йерусалим Иисус Христос.
В този ден, който е през периода на постите, се разрешава риба.

Великден

Празникът Великден е един от най-големите пролетни Християнски празници.
В християнската религия на Възкресение Христово (Великден) се чества възкръсването на Иисус Христос. То е на третия ден, след като Христос е разпънат на кръст и погребан. Празната гробница е видяна от жените мироносици, посетили гроба. След това Иисус Христос се явява на Мария Магдалена, а после и на апостолите.
Великденските символи са боядисаните яйца и козунаците.
Не е известно кога за пръв път са започнали да се боядисват яйца. Има исторически и археологически данни, че яйцата са се багрили и дарявали още в Древен Египет, Персия, Рим, Китай и Гърция. Ритуалите свързани с тях, символизирали раждането на живота. Евреите са имали обичай, когато отиват на гости при някого, да дарят някакъв дар на домакина. Ако гостът е бил много беден, то той подарявал яйце. Според християнските предания, като Мария Магдалена отишла в Рим да се срещне с римския

император, следвайки този обичай, тя му подарила яйце, което било обагрено в червено, символ на кръвта на

Христос. Оттогава навлязъл обичаят християните да си подаряват боядисани в червено яйца на Великден. Постепенно започнали да се използват и други цветове.

Български обичаи и обредни хлябове

По традиция в България яйцата се боядисват на Велики четвъртък или Велика събота, като броят им зависи от броя на членовете на семейството. Обредните хлябове са неотметна част от традициите на Великден. Обикновено се правят в кръгла форма и се украсяват с плетеница, като в средата им се слага червено яйце. Замесват в четвъртък.

Гергьовден

На този ден Българската православна църква чества деня на Свети Георги Победоносец – мъченик за християнската вяра, загинал през 303 г. при управлението на римския император Диоклециан. Гергъовден е Ден на храбростта и Българската армия. Чества се и като Празникът на овчаря. Гергьовден е най-празнуваният имен ден в България след Ивановден, отбелязван от около 180 хиляди души. Той е имен ден на носещите имената Георги, Генчо, Гергана, Гинка, Ганка, Ганя, Ганчо, Георгия и производните им имена. В нощта срещу празника, преди да пропеят петлите, хората отиват на някоя ливада или поляна, където се търкалят в утринната роса, защото народното вярване твърди, че по това време на годината всичко е „повито с блага роса“. Някъде само ходят боси по росата или си мият лицето и ръцете с нея, другаде и пият роса. Както при росата, така и при измиването с вода съществува обичаят да се носи в къщи вода (на някои места тя се носи в пълно мълчание – т. нар. мълчана вода), с която се замесват обредни хлябове. Някъде (Разградско, Пловдивско) се вярва, че на този ден водата е толкова лековита и даваща сила, че дори мечките се къпят за първи път в годината на този ден. Според народните представи Св. Георги освен покровител на земеделците, е и най-могъщият покровител на стадата, затова голяма част от обредните практики и обичаите, изпълнявани на този ден, имат за цел да осигурят здравето и плодовитостта на живата стока.

На Гергьовден рано сутринта се извършва ритуалното извеждане на животните на първа зелена паша (на пòпас), като стадото се подкарва със зелена пръчка. На този ден се прави и първото обредно доене на овцете. Овчарите отварят вратата на кошарата и която овца излезе първа, украсяват главата ѝ с предварително подготвен венец и я издояват (другаде се дои първата оягнила се овца). Ведрото, в което се дои овцата, е украсено също с венци или различни зелени растения и пресукани бял и червен конец (мартеница). По същия начин са украсени и вратата на кошарата, както и самата кошара. Млякото на първата овца се издоява през сребърен пръстен, кравайче, венец, а някъде и през речен „гергьовски камък“ с естествен отвор. Първите капки мляко се изливат на земята или върху яйце (не рядко червено), което после се заравя в земята. Някъде овчарите гърмят с пушки край стадото, за да изгонят злите духове. Широко разпространен е обичаят на този ден овцете да се захранят с обреден хляб, приготвен от жените. Също така на Гергьовден става първото вкусване на мляко и млечни продукти през годината.

Празничната трапеза е обикновено общо селска. Прави се извън селището някъде на зеленина – обикновено при оброчище, параклис или манастир (ако има такъв в близост). След като се освети, на нея се носят опечените агнета, обредните хлябове, прясно издоеното мляко и подсиреното от него сирене, квасено мляко и други подобни. На този ден за първи път през годината се яде пресен чесън, който задължително присъства на трапезата.

ПРАЗНИК НА БУКВИТЕ

Този празник е празник и за първокласниците, и за началните учители, и за родителите на децата от първи клас. Чрез това тържество

първокласничетата показват колко са научили през учебната година. Рецитират стихчета и представят азбуката. В повечето случаи има царица на буквите и букви(деца с коронки с написани на тях големи буви). В тържеството е включено наученото през учебната година. Пеят се песни и се рецитира.

ДАРИ ДОБРО

На 21.03.2019г. се проведе благотворителен концерт в „АТЕЛИЕ 313“. От него се събраха част от средствата за изграждане на рампа за трудноподвижни хора.

На този ден ансамбъл „ВИТОШАНЧЕ“ се представиха с три танца- „ДЖИНОВСКИ“, „ШОПСКИ“ и „КОПАНИЦА“, ансамбъл „ЗА ПОЯС“ изпълниха „КАЗАНЛЪШКО ХОРО“, учениците от първи клас се представиха с „БРАНХОВСКА РЪЧИНИЦА“ , а второкласниците от 2 „А“ и 2 „Б“ клас пееха песни и рецитираха стихотворения.

БЛАГОДАРИМ НА ВСИЧКИ, КОИТО ДАРИХА СРЕДСТВА И КОИТО ПОДКРЕПЯТ ТРУДНОПОДВИЖНИТЕ ХОРА!

Написано от Антония

Любопитни факти!

Удивително приятелство

/истинска история/

Всички сме чували за приятелство между хора. А за такова между лъв и суликат? Всеки път, когато на суликата Боб му се доспивало, той се свивал на любимото си място-в обятията на лъвчето Зинзи. „Играеха си цяла сутрин и после се гушваха, за да подремнат”-разказва Сан-Маре Претериус от зоопарка „Светът на хищниците”, където живеят Боб и Зинзи.- „Бяха неразделни.”

Животните се запознали, след като майките им ги изоставили. Скоро вече се пощели, гонели и гушкали. Зинзи обичала да се хвърля към своя приятел. Боб побягвал, но само след секунди се опитвал да скочи върху лъва. Понякога дори *сграбчвал крака на Зинзи, за да се повози!*

Когато лъвицата станала на три месеца я преместили в заграждението за лъвове, а Боб завързал приятелство с домашните котки в зоопарка.

Автор: Маги от 6“А“ клас

***Знаете ли че**, според книгата на рекордите на Гинес, най-малкият филм в света е филм с изображения, съставени от атоми. Филмът „Момчето и неговият атом“ се състои от 242 кадъра, в които момчето танцува и играе с атоми. Видеото е направено от компанията IBM с помощта на микроскоп.*

Ученическо творчество!

Антония 5 „Б“

Антония 5 „Б“

Йоанна 5 „А“

Бориславa 5 „А“

Ина 5 „Б“

Ралица 5 „А“

Габриела 5 „А“